

วิธีการ เพื่อความปลอดภัย

นายถาวร พาณิชพันธ์

~~"This document is the property of the Thailand Information Center (TIC), Chulalongkorn University and is to be returned within two weeks to the Thailand Information Center, Katusart Building 3, Chulalongkorn University"~~

002731

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

แผนกวิชานิติศาสตร์

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พ.ศ. ๒๕๒๐

115722089

MEASURES OF SAFETY

Mr. Thaworn Phanichaphan

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Laws

Department of Law

Graduate School

Chulalongkorn University

1977

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้บัณฑิตวิทยาลัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาคามหลักสูตรปริญญาโทบัณฑิต

(Handwritten signature)

(ศาสตราจารย์ ดร. วิศิษฐ์ ประจวบเหมาะ)

คณบดี

คณะกรรมการตรวจบัณฑิตวิทยาลัย ..... ประธานกรรมการ

(รอง ศาสตราจารย์ ดร. อภิญญา นาคอนาวิน)

..... กรรมการ

(ศาสตราจารย์ จิตติ คิงศกทัม)

..... กรรมการ

(ผู้ช่วย ศาสตราจารย์ ประสิทธิ์ ไชวโกล)

อาจารย์ผู้ควบคุมการวิจัย: ศาสตราจารย์ จิตติ คิงศกทัม

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย เรื่อง

วิธีการเพื่อความปลอดภัย

โดย

นายถาวร พานิชพันธ์

แผนกวิชา

นิติศาสตร์

หัวข้อวิทยานิพนธ์

วิธีการเพื่อความปลอดภัย

ชื่อ

นายถาวร พานิชพันธ์

แผนกวิชา นิติศาสตร์

ปีการศึกษา

2520

บทคัดย่อ

วิธีการเพื่อความปลอดภัย ตามนัยความหมายทางกฎหมายคือ มาตรการที่รัฐใช้บังคับแก่บุคคลเป็นรายบุคคลเพื่อป้องกันผู้ที่มีสภาพน่ากลัวว่าจะกระทำความผิดหรือผู้ที่มีแนวโน้มว่าจะเป็นผู้ที่มีสภาพเป็นอันตรายต่อสังคมมิให้กระทำความผิดหรือมิให้กระทำความผิดขึ้นอีกด้วยคำว่า "วิธีการเพื่อความปลอดภัย" ในกฎหมายไทยเพิ่งปรากฏในประมวลกฎหมายอาญา จึงเป็นมาตรการที่ยังไม่เป็นที่คุ้นเคยและมีผู้เข้าใจลักษณะ ความหมาย หลักเกณฑ์กันอย่างแพร่หลาย โดยมักจะเข้าใจกันว่ามีลักษณะเป็นโทษตามกฎหมายอย่างหนึ่ง หรือเข้าใจปนเปื้อนกับมาตรการอื่นที่มีลักษณะใกล้เคียงกัน เช่น มาตรการที่ให้การสงเคราะห์แก่บุคคลบางประเภท เช่น คนขอทาน เด็กกำพร้าอนาถา หรือบทบังคับอื่นที่เพิ่งเล็งถึงผู้กระทำความผิดเฉพาะรายเช่นเดียวกับวิธีการเพื่อความปลอดภัย เช่น การรอกการลงโทษ การพักการลงโทษ การคุมประพฤติ ฯลฯ

วิธีการเพื่อความปลอดภัยเป็นมาตรการหนึ่งที่เป็นประโยชน์ต่อการป้องกันสังคมมิให้เกิดการกระทำความผิดไต่อย่างมา แต่ยังคงได้นำมาใช้ในทางปฏิบัติกันน้อย การเขียนวิทยานิพนธ์นี้ขึ้น ก็โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะนำ ประวัติ ลักษณะ วัตถุประสงค์ของวิธีการเพื่อความปลอดภัยมาแสดงให้เห็นเป็นที่เข้าใจอย่างถ่องแท้ และเปรียบเทียบให้เห็นความแตกต่างกับโทษและมาตรการอื่นที่มีลักษณะใกล้เคียง ทั้งนี้โดยรวบรวมและวิเคราะห์จากแนวทางที่ใช้ตามกฎหมายไทย กฎหมาย คำพิพากษา แนวความคิดเกี่ยวกับวิธีการเพื่อความปลอดภัยของต่างประเทศ อนึ่ง เนื่องจากวิธีการเพื่อความปลอดภัยบางประเภทได้ถูกใช้รวมกับการลงโทษซึ่งอาจทำให้ผู้ที่ถูกบังคับใช้ทั้งโทษและวิธีการเพื่อความปลอดภัยรู้สึกว่าเขาไม่ได้รับความ

ยุติธรรม ซึ่งก็ได้มีข้อเสนอแนะให้นำระบบสืบเปลี่ยนแทนที่กัน เช่นอย่าง ร่างประมวลกฎหมายเยอรมัน ค.ศ. 1962 และร่างประมวลกฎหมายญี่ปุ่น ค.ศ. 1961 มาใช้อีกทั้ง การนำวิธีการเพื่อความปลอดภัยมาใช้ในการปฏิบัติของไทยยังขัดข้องและมีอุปสรรคในแง่ การปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมายหรือตามคำบังคับ และในบทบัญญัติบางประการ เช่น ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับสภาพ ลักษณะ พฤติการณ์ของบุคคลผู้จะถูกลงโทษใช้วิธีการเพื่อความปลอด ภัยบังคับ อำนาจในการร้องขอให้ศาลบังคับใช้วิธีการเพื่อความปลอดภัย เจ้าหน้าที่ผู้จะ คำเนินการให้เป็นไปตามคำสั่ง การตั้งเงื่อนไขคุมประพฤติเมื่อศาลสั่งเพิกถอนหรืองดการ บังคับใช้วิธีการเพื่อความปลอดภัยไว้ชั่วคราว ก็ได้เสนอแนะการดำเนินการและการปรับ ปรุงบทบัญญัติให้เหมาะสม เพื่อให้การใช้วิธีการเพื่อความปลอดภัยมีผลเป็นประโยชน์ใน การป้องกันสังคมอย่างสมบูรณ์

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Thesis Subject : Measures of Safety
Name : Mr. Thaworn Phanichaphan
Department : Law
Academic Year : 1977

ABSTRACT

Measures of safety legally mean those imposed by the state upon an individual for the purpose of preventing the would - be offenders or those likely to be dangerous to society from committing crimes, or keeping on engaging in any criminal activities. The phrase 'measures of safety' has just recently appeared in the Thai Criminal Code ; it is not yet quite familiar and comprehensible regarding its meaning and scope. It is generally conceived of as a kind of legal penalty or as being something intermingled with other measures of similar nature such as that concerning the welfare of certain category of people e.g. beggars or orphans, or concerning the enforcement aiming at particular sort of offenders in relation to the context of measures of safety: suspension of punishment, parole and probation. etc.

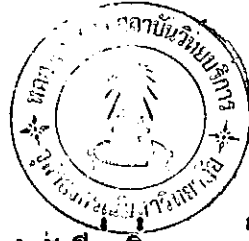
Measures of safety beneficially serve, to a certain extent, as means to lower crime rate but they are still limitedly invoked. The objective of this thesis is to conduct a through survey of their historical evolution and purposes in comparison with other similar penal measures. It is the compilation of lines of analysis in terms

of Thai law as well as foreign law, judgements and concepts. Since the measures of safety are intended to be invoked concurrently with the imposition of penalty, the offenders would inevitably find their application rather unfair. Suggestions have been put forward regarding the substitutionary system such as the Draft German Criminal Code 1962 and the Draft Japanese Law 1961.

The application of measures of safety in Thailand is still to encounter some difficulties in carrying the law into effect and in following the provisions of the law e.g. fact findings on the status and behaviours of those to whom the measures of safety are to be applied, the power to request the court to impose the measures of safety and the imposition of conditions on temporary suspension of the measures. This thesis deals with those above mentioned problems and suggests appropriate improvements in order to attain satisfactory achievement in their application.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กิติกรรมประกาศ

การเขียนวิทยานิพนธ์นี้ สำเร็จขึ้นได้ด้วยความแนะนำอันมีค่ายิ่งของท่านศาสตราจารย์ จิตติ หิงศกรพิชัย อาจารย์ที่ปรึกษา ท่านรองศาสตราจารย์ ดร. อุกฤษ มงคลนาวิน คณะบดีคณะ นิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ท่านอาจารย์ ดร. โกเมน ภัทรภิรมย์ อาจารย์ ดร. สุชาบดี สัตตมุตย์ อาจารย์วันเพ็ญ คำรงชัย อาจารย์ สุคากิริ มีทิวพันธุ์ อาจารย์อภิรัตน์ เพ็ชรศิริ อาจารย์สุรีย์ มัลลิกะมาลัย อาจารย์มัทยา จารุพันธ์ และคำแนะนำ ช่วยเหลือ รวบรวม ให้ความอนุเคราะห์ค้นคว้า หนังสือ เอกสาร ตำรา กฎหมาย คำพิพากษาที่ช่วย ในการเขียน จากท่านผู้พิพากษาหัวหน้าศาลจังหวัดฉะเชิงเทรา คุณอำเภอ วิจิตรเวชกร ท่านอัยการ จังหวัดฉะเชิงเทรา คุณนิพนธ์ สิงหะ ท่านผู้บัญชาการเรือนจำจังหวัดฉะเชิงเทรา คุณอุดม จิตรากร และ เจ้าหน้าที่ห้องสมุดคณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ห้องสมุดกรมอัยการ ห้องสมุด เนติบัณฑิตสภา จึงขอกราบขอบพระคุณ ท่านศาสตราจารย์จิตติ หิงศกรพิชัย ท่านรองศาสตรา- อาจารย์ ดร. อุกฤษ มงคลนาวิน ท่านอาจารย์ ดร. โกเมน ภัทรภิรมย์ และท่านที่กล่าวชื่อนาม ซึ่งได้ช่วยเหลือในการเขียนวิทยานิพนธ์ไว้ในที่นี้ด้วย

นายถาวร ทานิชพันธ์

ศูนย์วิทยพัชร์พยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ฉ
กิตติกรรมประกาศ	ช
<div style="text-align: center;"> </div>	
บทที่	
บทนำ	
1. ความหมายและวัตถุประสงค์	3
ความหมาย	3
วัตถุประสงค์.....	5
2. การพิจารณาว่า มาตรการอะไรคือโทษ อะไรคือวิธีการเพื่อความ	
ปลอดภัย	9
ตอนที่ 1 ความหมายและวัตถุประสงค์ของโทษ	10
1.1 ความหมายของโทษ.....	10
1.2 วัตถุประสงค์ในการลงโทษ	11
ตอนที่ 2 เปรียบเทียบโทษและวิธีการเพื่อความ	14
ส่วนที่ 1 ข้อแตกต่างระหว่างโทษและวิธีการเพื่อความ	
ปลอดภัย	14
1.1 ข้อแตกต่างทางทฤษฎี	14
1.2 ข้อแตกต่างในวัตถุประสงค์	16
1.3 ข้อแตกต่างในทางปฏิบัติ.....	17
ส่วนที่ 2 ข้อคล้ายคลึงกันของโทษและวิธีการเพื่อความ	
ปลอดภัย	19

ส่วนที่ 3	มาตรการบางอย่างเป็นทั้งโทษและวิธีการเพื่อ ความปลอดภัย	20
3.	ประวัติของวิธีการเพื่อความปลอดภัยในประเทศไทย	24
4.	วิธีการเพื่อความปลอดภัยตามกฎหมายไทยเปรียบเทียบกับต่าง - ประเทศ	39
ตอนที่ 1	บทบัญญัติทั่วไป	30
ตอนที่ 2	วิธีการเพื่อความปลอดภัยตามประมวลกฎหมายอาญา..	36
I ส่วนที่ 1	กักกัน	36
1.1	มีการกระทำความผิดอย่างไร ศาลจึงถือว่าเป็น "ผู้ กระทำผิดคดีอาญา"	37
1.2	ศาลเป็นผู้ใช้ดุลพินิจ	51
1.3	วิธีการคำนวณระยะเวลาการกักกัน และกรณีการ กักกันที่มีโทษจำคุกและกักขังด้วย... ..	54
1.4	อำนาจฟ้องขอให้กักกัน	56
1.5	อำนาจศาล	58
1.6	อายุความ... ..	62
1.6.1	อายุความฟ้องขอให้กักกัน	62
1.6.2	กำหนดดวงเลยการกักกัน	63
1.7	สิทธิอุทธรณ์ฎีกา... ..	64
1.8	วิธีปฏิบัติต่อผู้ถูกกักกัน... ..	70
1.9	หลบหนีการกักกัน	75
1.10	พักการกักกัน	75
ส่วนที่ 2	ห้ามเข้าเขตกำหนด	77

2.1	เป็นคุณพินิจที่ศาลมีคำสั่งได้เองไม่จำเป็นต้องมี คำขอของโจทก์	78
2.2	วิธีการคำนวณระยะเวลาห้ามเข้าในเขตกำหนด	78
2.3	อำนาจฟ้องขอให้ศาลสั่ง	79
2.4	อำนาจศาล... .. .	79
2.5	อายุความ	80
2.5.1	อายุความขอให้ศาลสั่งห้ามมิให้เข้าใน เขตกำหนด	80
2.5.2	กำหนดล่วงเลยการห้ามมิให้เข้าในเขต กำหนด... .. .	81
2.6	สิทธิอุทธรณ์ฎีกา	81
2.7	ฝ่าฝืนคำสั่งห้ามเข้าภายในเขตกำหนด	82
↓ ส่วนที่ 3	เรียกประกันทัณฑ์บน... .. .	82
3.1	มีการกระทำอย่างไรจึงถือว่า "น่าจะก่อเหตุร้าย"	82
3.2	คุณพินิจของศาล	84
3.3	อำนาจฟ้องขอให้ศาลสั่ง	85
3.4	อำนาจศาล... .. .	85
3.5	วิธีบังคับเมื่อไม่ทำทัณฑ์บนหรือหาประกันไม่ได้...	86
3.6	วิธีบังคับเมื่อผิดทัณฑ์บน... .. .	86
3.7	อายุความ	87
3.7.1	อายุความฟ้องขอให้ทำประกัน	87
3.7.2	กำหนดล่วงเลยการบังคับ	87
3.8	สิทธิอุทธรณ์ฎีกา	87
↓ ส่วนที่ 4	คุมตัวในสถานพยาบาล	86

4.1	เป็นคุณพินิจของศาล	93
4.2	วันเริ่มบังคับตามคำสั่ง และวิธีการคำนวณระยะเวลา	
	เวลา	93
4.2.1	วันเริ่มบังคับตามคำสั่ง	93
4.2.2	วิธีการคำนวณระยะเวลา	94
4.3	อำนาจศาล	95
4.4	อายุความ... .. .	95
4.5	สิทธิอุทธรณ์ฎีกา... .. .	95
4.6	หลบหนีจากสถานพยาบาล	96
✓ ส่วนที่ 5	ห้ามการประกอบอาชีพหรือวิชาชีบบางอย่าง	96
5.1	เป็นคุณพินิจของศาล	98
5.2	วันเริ่มบังคับตามคำสั่งและวิธีการคำนวณระยะเวลา	
	เวลา	98
5.3	อำนาจศาล	96
5.4	อายุความ... .. .	99
5.5	สิทธิอุทธรณ์ฎีกา... .. .	99
5.6	ฝ่าฝืนคำสั่งห้าม... .. .	99
ตอนที่ 3	วิธีการเพื่อความปลอดภัยตามกฎหมายอื่น	100
ส่วนที่ 1	วิธีการเพื่อความปลอดภัยที่ใช้ต่อบุคคลผู้เป็นภัยต่อ	
	สังคม	100
	ข้อสังเกตเกี่ยวกับวิธีการ เพื่อความปลอดภัยตามคำสั่งของคณะ	
	ปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ 22 และ 34	110
1.1	เป็นคุณพินิจของฝ่ายบริหาร... .. .	110
1.2	ไม่มีบทบัญญัติให้อุทธรณ์คำสั่ง	112

1.3	ไม้หักวันที่ถูกควบคุมออกจากโหม่	112
1.4	การศึกษา การอบรม การฝึกอาชีพ และการ - ทำงาน	113
1.5	กรณีผู้ควบคุมหลบหนี	115
1.6	สถานอบรมและฝึกอาชีพ	116
ส่วนที่ 2	วิธีการเพื่อความปลอดภัยที่ใช้เมื่อเกิดกระทำผิด... .. .	118
	ข้อสังเกตเกี่ยวกับวิธีการเพื่อความปลอดภัยที่ใช้เมื่อเกิด - กระทำผิด... .. .	124
2.1	เป็นจุดพินิจของศาล	124
2.2	อำนาจศาล... .. .	124
2.3	การอุทธรณ์ฎีกา	124
2.4	กรณีพฤติการณ์เปลี่ยนแปลงไป	126
2.5	สถานฝึกและอบรม	127
5.	มาตรการอื่นที่มีลักษณะใกล้เคียงกับวิธีการเพื่อความปลอดภัย	129
ตอนที่ 1	การรอกการลงโหม่... .. .	129
	ข้อสังเกต	131
1.1	ศาลอาจสั่งให้รอกการกำหนดโหม่ หรือรอกการ - ลงโหม่	131
1.2	ไขเฉพาะโหม่จำคุก	132
1.3	ไม่ปรากฏว่าผู้นั้นรับโหม่มาก่อน	132
1.4	ศาลเป็นผู้ไขคุกพินิจ	133
1.5	จะได้รับโหม่ที่รอเอาไว้เมื่อใด	136
1.6	จะหลุดพ้นจากโหม่ที่รอเอาไว้เมื่อใด	137
ตอนที่ 2	การพักการลงโหม่	138
	ข้อสังเกต	138

	2.1	เป็นการให้อำนาจฝ่ายบริหาร	138
	2.2	เกณฑ์ที่นักโทษจะได้รับการพิจารณา	138
	2.3	เกณฑ์ที่จะได้รับการพักการลงโทษ	139
	2.4	กรรมกรพักการลงโทษ	139
	2.5	วิธีดำเนินการพักการลงโทษ	140
ตอนที่ 3		ระบบคำพิพากษาไม่ตายตัว	140
ตอนที่ 4		การชลอการฟ้อง	142
ตอนที่ 5		การคุมประพฤติ... ..	145
ตอนที่ 6		การปิดและถอนใบอนุญาตขับรถ	147
		ข้อสังเกต	149
	6.1	การถอนเป็นอำนาจของศาล การปิดเป็น - อำนาจของนายทะเบียน	149
	6.2	ศาลและนายทะเบียน	149
	6.3	ผลของการถอนและปิดใบอนุญาตขับรถ ...	150
	6.4	สิทธิอุทธรณ์ฎีกา	151
ตอนที่ 7		มาตรการที่ไซ่ต่อคนขอทาน... ..	152
		ข้อสังเกต	154
	7.1	เป็นคุณพินิจของฝ่ายบริหาร	154
	7.2	ไม่มีบทบัญญัติให้อุทธรณ์คำสั่ง	154
	7.3	กรณีฝ่าฝืนคำสั่ง	154
	7.4	ท้องที่ไซ่พระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน..	155
	7.5	กรมและสถานสงเคราะห์... ..	155
ตอนที่ 8		มาตรการที่ไซ่ต่อผู้แสวงหารายได้ด้วยการค้าประเวณี	157
		ข้อสังเกต	159

8.1	ผู้รับการสงเคราะห์ที่มีไ้ทั้งหญิงและชาย ...	159
8.2	เป็นคุณพินิจของอธิบดีกรมประชาสงเคราะห์...	159
8.3	ไม่มีบทบัญญัติให้อุทธรณ์คำสั่ง	162
8.4	กรณีผู้รับการสงเคราะห์หลบหนี	162
8.5	สถานสงเคราะห์	162
ตอนที่ 9	การเนรเทศ	163
9.1	พระราชบัญญัติการเนรเทศ พ.ศ. 2499 ...	164
	ข้อสังเกตเกี่ยวกับการเนรเทศตามพระราชบัญญัติการ	
	เนรเทศฯ	165
9.1.1	เป็นอำนาจของรัฐมนตรีและนายก -	
	รัฐมนตรี	165
9.1.2	ผู้ถูกสั่งเนรเทศมีสิทธิยื่นอุทธรณ์ ...	165
9.1.3	กรณีละเมิดคำสั่ง... ..	166
9.2	พระราชบัญญัติป้องกันการค้ากำไรเกินควร	
	พ.ศ. 2490	166
6.	ปัญหาที่นาพิจารณา	168
ตอนที่ 1	การที่ผู้กระทำความผิดถูกบังคับให้ทั้งโทษและวิธีการ	
	เพื่อความปลอดภัยเป็นการยุติธรรมแก่เขาหรือไม่ ...	168
ตอนที่ 2	การร้องต่อศาลในกรณีที่ฝ่ายบริหารใช้วิธีการเพื่อความ	
	ปลอดภัยหรือมาตรการอื่นที่มีการจำกัดเสรีภาพ ...	171
ตอนที่ 3	จะใช้วิธีการเพื่อความปลอดภัยหลายชนิดพร้อมกันได้	
	หรือไม่	172
7.	สรุปและขอเสนอแนะ	174
	บรรณานุกรม	179
	ประวัติการศึกษา	196

บทนำ

วิธีการเพื่อความปลอดภัยเป็นมาตรการอย่างหนึ่งที่รัฐนำมาใช้เพื่อป้องกันสังคม "การป้องกันสังคม" ในที่นี้ หมายถึงการป้องกันการทำลายความสงบสุขของบ้านเมือง หรือป้องกันการกระทำผิดกฎหมายนั่นเอง การป้องกันสังคมด้วยวิธีการลงโทษผู้กระทำผิดนั้น เป็นลักษณะการแก้ไขหลังจากที่เกิดการกระทำผิดขึ้นแล้ว เป็นการวิงวอนปัญหาในลักษณะที่ตรงกับคำพังเพยที่ว่า "วัวหายแล้วล้อมคอก" ในปัจจุบันนี้รัฐต่างๆจึงมุ่งที่จะป้องกันและแก้ไขผู้มีแนวโน้มที่จะก่อให้เกิดปัญหาอาชญากรรมเสียก่อนที่จะปล่อยให้เกิดอาชญากรรม โดยสร้างมาตรการต่างๆเพื่อป้องกันสังคมขึ้น เช่น การให้การสงเคราะห์แก่คนไร้ที่พึ่ง คนชรา คนพิการ โสเภณี ให้การสงเคราะห์และคุ้มครองสวัสดิภาพแก่เด็กกำพร้าอนาถา เด็กซึ่งประพฤติตนไม่เหมาะสมแก่วัย เด็กที่ตกอยู่ในสภาพแวดล้อมอันเป็นเหตุให้เกิดอันตรายต่อร่างกาย จิตใจและศีลธรรม อนึ่ง การลงโทษนั้น แม้ในปัจจุบัน ประเทศต่างๆจะเน้นหนักในการให้การปฏิบัติ (treatment) ต่อผู้กระทำผิด เพื่อให้กลับตนเป็นพลเมืองดี เพื่อมิให้กลับมาก่อทำผิดอีก โดยวิธีการแก้ไข (reformation) มากขึ้นก็ตาม แต่ก็มีผู้กระทำผิดบางรายที่การลงโทษไม่อาจกีดกันการกระทำของเขาอย่างใดเลยเพียงพอ หรือโทษไม่อาจบังคับแก่บุคคลนั้นได้ เช่น ผู้กระทำผิดคดีฉ้อโกง คนวิกลจริต เด็กกระทำผิดซึ่งยังไม่ต้องรับโทษตามกฎหมาย วิธีการเพื่อความปลอดภัยนี้เป็นมาตรการอย่างหนึ่งที่รัฐนำมาใช้เพื่อป้องกันสังคมมิให้เกิดการกระทำผิดกฎหมายขึ้น และในกรณีที่เกิดการกระทำผิดขึ้นแล้วซึ่งการลงโทษไม่เพียงพอต่อการป้องกันสังคมจากการกระทำของบุคคลเหล่านี้

เนื่องจากวิธีการเพื่อความปลอดภัยเป็นมาตรการที่ยังไม่เป็นที่คุ้นเคย และมีผู้เข้าใจลักษณะ ความหมาย หลักเกณฑ์กันอย่างแพร่หลายนัก และวิธีการเพื่อความปลอดภัยบางชนิด เช่น การห้ามประกอบอาชีพหรือวิชาชีพบางอย่างมีประโยชน์ต่อการป้องกันสังคมมาก แต่ก็นำมาใช้ในบางครั้งในทางปฏิบัติ การเขียนหัวข้อเรื่องวิธีการเพื่อความปลอดภัยขึ้น จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อจะรวบรวม วิเคราะห์ วิจัย หาข้อสรุปและเสนอแนะ หลักเกณฑ์เกี่ยวกับวิธีการเพื่อความปลอดภัยชนิดต่างๆ โดยคนควา รวบรวมจากแนวทางที่ใช้ตามกฎหมายไทยจาก หองสมุด คำพิพากษาศึกษา คำวินิจฉัยของคณะกรรมการรัฐธรรมนูญ ความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ

กฎหมาย คำพิพากษา แนวความคิดเกี่ยวกับวิธีการเพื่อความปลอดภัยของต่างประเทศ และนำลักษณะของโทษ มาตรการอันที่มีลักษณะใกล้เคียงมาเปรียบเทียบ เพื่อช่วยในการศึกษา การปฏิบัติงานของนักกฎหมาย ผู้ศึกษาวิชากฎหมาย และบุคคลอื่นทั่วไป ให้ได้ -
ทราบถึง ที่มา เข้าใจลักษณะและการใช้วิธีการเพื่อความปลอดภัยที่ถูกต้องเหมาะสม เพื่อให้ผู้ถูกสั่งให้ใช้วิธีการเพื่อความปลอดภัยและผู้เกี่ยวข้องของไต่ทราบถึงสิทธิหน้าที่ของตน เพื่อให้กฎหมายและการใช้วิธีการเพื่อความปลอดภัยแพร่หลาย และรู้จักกันต้องแท้มากขึ้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย